

Чорний Віктор Іванович,
аспірант Міжрегіональної академії управління персоналом,
м. Київ
ORCID 0000-0002-0407-5515

УДК 351

doi: 10.34213/tp.20.03.07

ЗМІСТ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Доведено, що корупція підриває довіру населення країни до влади, порушує базові принципи права, справедливості й рівності громадян перед законом, чесною конкуренції, відповідальності за скоєні злочини, спричиняє зростання обсягів тіньової економіки та зниження позицій держави в світовій спільноті. Відмічено, що ґрунтовне дослідження проблемних питань змісту корупції в органах публічної влади неможливе без теоретичного визначення основ публічного адміністрування в цілому та специфіки функціонування механізмів публічного адміністрування зокрема. Розглянуто поняття “механізм” за різними визначеннями.

Акцентовано увагу на тому, що корупційні злочини мають особливо негативний вплив на темпи зростання економіки держави що, у свою чергу, призводить до руйнування економічної системи держави, знищення ринкових механізмів, розвитку недобросовісної конкуренції, значного зниження рівня конкурентоспроможності держави, монополізації, криміналізації та розвитку тіньової економіки, порушення відносин власності, а далі – до повного економічного занепаду.

Ключові слова: механізми державного управління, корупційні злочини, руйнування економічної системи держави, знищення ринкових механізмів, розвиток недобросовісної конкуренції.

Постановка проблеми. Корупційні злочини відбуваються в системі публічного адміністрування багатьох країн, що становить реальну загрозу як для функціонування провідних держав світу зі стабільною економікою, так і для держав, що переживають економічну кризу. Маючи адміністративну владу, посадові особи мають і великі перспективи зловживати нею на різних рівнях, що може проявлятися у вигляді надання різноманітних привілеїв, здійснення протекціонізму та незаконного набуття соціальних благ. Представники органів публічної влади мають виняткові повноваження через низку причин, серед яких надмірний рівень регулювання, нечітко сформульовані правила та всебічний контроль. Такі умови, у свою чергу, можуть призвести до масового розповсюдження проявів корупції та незаконного привласнення матеріальних цінностей держави [1, с. 92].

У міжнародному співтоваристві корупція вважається глобальною проблемою політичного, соціального та економічного напрямів. Вона уповільнює економічний розвиток країн, містить загрозу важливим складникам конституційного та суспільного устрою, активізує позанормативну діяльність органів публічної влади, а також загрожує національній безпеці держави.

Корупція підриває довіру населення країни до влади, порушує базові принципи права, справедливості й рівності громадян перед законом, чесною конкуренції, відповідальності за скоєні злочини, спричиняє зростання обсягів тіньової економіки та зниження позицій держави у світовій спільноті [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останні роки науковий інтерес до корупції значно зріс через масштабні негативні наслідки цього явища, у т. ч. через підвищення рівня цинізму в політичній сфері [2; 3].

Дослідженням питань політичної корупції в системі публічного адміністрування займалися такі вітчизняні вчені, як М. Мельник, Є. Невмержицький, А. Новак, О. Олешко, М. Савчук та ін. Надані в цьому ракурсі науково-теоретичні висновки щодо правового регулювання та практичної діяльності представників органів публічної влади, які виконують функцію запобігання корупції та боротьби з цим явищем, потребують подальшого комплексного теоретичного аналізу та розроблення. Насамперед, недостатньо дослідженою залишається проблема чіткого визначення змісту корупції в органах публічної влади.

Мета статті – аналіз змісту корупції в органах публічної влади.

Виклад основного матеріалу. Ґрунтовне дослідження проблемних питань змісту корупції в органах публічної влади неможливе без теоретичного визначення основ публічного адміністрування в цілому та специфіки функціонування механізмів публічного адміністрування зокрема. Такі теоретичні аспекти охоплюють вивчення основних засад державно-управлінського процесу, у т. ч. понятійно-категорійного апарату. Тобто необхідне визначення основних понять публічного адміністрування, їхнього взаємозв'язку та структури.

Саме тому для вирішення проблеми підвищення ефективності розроблення та реалізації механізмів запобігання та протидії корупції в органах державної влади, у першу чергу, потрібно розкрити сутність таких понять, як “механізм”, “механізми публічного адміністрування”, “корупція”, “механізм запобігання та протидії корупції”, “антикорупційна політика”, “корупційний ризик”. Розв'язання такої проблеми суттєво позначиться на процесі розроблення та упровадження в життя механізмів запобігання та протидії корупції в органах публічної влади.

Слід констатувати той факт, що реалізація державної політики в будь-якій галузі відбувається через формування механізмів державного управління. Тож, детальніше зупинімося на дослідженні основних теоретичних підходів щодо визначення змісту категорії механізму державного управління.

Термін “механізм” суспільні науки, зокрема державне управління, запозичили з науково-технічної галузі. У прямому значенні він означає сукупність елементів, які приводять у рух певний пристрій. На противагу, в іншому значенні, цей термін означає певну послідовність процесів або станів об'єкта, що виявляє собою певні явища або ж дії; певну систему, яка встановлює порядок певного виду діяльності [4, с. 152].

Однак таке визначення є неповним для окреслення основних теоретичних засад науки публічного адміністрування, адже надає лише певні ознаки для наступного їх наповнення змістом, властивим саме цій науці.

Дефініцію механізму через багатогранне розуміння її сутності бачимо в багатьох галузях науки. Наприклад, О. Стоян пропонує дефініцію цього поняття розглядати з точки зору структурно-функціонального та структурно-організаційного підходів. Для структурно-функціонального підходу визначення категорії “механізм” характерною рисою є динамічний рух певного об'єкта в реальному часі. За іншим підходом, це поняття визначається як сукупність компонентів, що здійснюють формування основ організації певних процесів та явищ.

Організаційно-структурні основи механізму визначають суб'єкти та об'єкти публічного адміністрування, які є носіями статичних ознак; на противагу їм, динамічні зміни формуються на основі сукупності взаємозв'язків і взаємодій між ними.

Можемо додати до висловлених науковцями думок, що “механізм” становить собою сукупність певних дій, які забезпечують здійснення усіх послідовних етапів відповідного процесу.

Загострімо увагу на тому, що при визначенні категорії “механізм”, у контексті науки публічного адміністрування, його слід розуміти як систему певних засобів, принципів, взаємопов’язаних методів, важелів, критеріїв управління для розв’язання конкретної управлінської проблеми.

У ракурсі наукових поглядів Р. Рудницької, “механізм” виступає як елемент системи, який було штучно створено для досягнення поставлених завдань та цілей та який має визначену структуру, комплекс правових норм, засобів, методів, а також інструментів для безпосереднього впливу держави на об’єкт управління [5, с. 24].

Складно повністю погодитися з таким визначенням, адже “механізм” – це комплекс практичних заходів, стимулів, важелів та засобів, які використовують органи публічної влади та місцевого самоврядування для здійснення впливу на суспільство, виробництво, або певну соціальну систему.

Грунтовний аналіз досліджень провідних зарубіжних та вітчизняних науковців у сфері публічного адміністрування показав, що єдиної думки щодо дефініції терміна “механізм державного управління” на сьогодні немає.

Зокрема, на думку В. Білоуса, “механізм державного управління” визначається як взаємопов’язана система ланок будь-якої держави для забезпечення необхідного впливу органів публічної влади на суспільство в цілому та кожного громадянина зокрема, на його поведінку та діяльність відповідно до законів, правил та норм, утверджених у державі. Структуру цього механізму вчений розглядає як сукупність таких дій:

- утворення легітимного суб’єкта та інституційної ієрархії публічного адміністрування;
- розроблення стратегічного курсу та ухвалення рішень на загальнонаціональному рівні;
- формування системи адміністративних органів та сукупності засобів для ефективної реалізації управлінських рішень;
- формування органів контролю;
- забезпечення постійних відносин та “зворотного зв’язку” з об’єктами управління.

Важливо зазначити, що дана структура передбачає те, що до її складу входить не тільки організаційний, а й політичний компонент [6, с. 4].

Такий підхід можна вважати досить слушним. Прослідкувавши перебіг думки автора, зазначимо, що жоден механізм державного управління не буде функціонувати без чіткого визначення реальної проблеми та прийняття ефективного управлінського рішення для оперативного її розв’язання.

Одним із перших науковців, хто запропонував узагальнену класифікаційну систему, згідно з якою “механізми державного управління” розподілено за суб’єктом управління (механізми, що застосовуються представниками законодавчих та судових органів публічної влади, органів місцевої влади та органів виконавчої влади) та функціональним призначенням (політичні, організаційні, мотиваційні, економічні та правові механізми), став О. Федорчак.

Можна погодитися з такою класифікацією, та слід додати, що категорію “механізм державного управління” можна окреслити як систему органів публічної влади, яка, використовуючи певні складники (інструменти, мето-

ди, стимули, норми, принципи, ресурси та заходи) для досягнення визначених цілей та завдань публічного адміністрування, здійснює вплив на об'єкт управління та формує його взаємозв'язок із зовнішнім середовищем, від стану якого залежить ефективність її функціонування.

За визначенням О. Сюти, категорія “механізм державного управління” розглядається як комплекс засобів впливу суб'єктів публічного адміністрування на об'єкт управління та їхньої взаємодії. У контексті наукових поглядів автора, розкрито також основні елементи механізму державного управління:

- структурний (система органів публічної влади);
- нормативно-правовий (сукупність певних правових норм).

Погоджуючися з дослідником, зазначимо, що механізм державного управління як основний компонент системи публічного адміністрування визначає взаємозв'язок між об'єктом та суб'єктом публічного адміністрування. Об'єкт публічного адміністрування – це визначальний елемент системи управління, на який здійснюється управлінський вплив з боку суб'єкта управління, а суб'єкт публічного адміністрування, у свою чергу, являє собою спеціально створену інституцію або суспільство, які безпосередньо впливають на керувану систему задля забезпечення її функціонування та руху до заданої мети. Тобто суб'єкт управління забезпечує здійснення організаційної та управлінської діяльності, ухвалення рішень та досягнення поставленої мети.

Погодьмося також із точкою зору Н. Брюховецької в тому, що зміст механізму управління знаходиться у прямій залежності від переважання акцентів на тих чи інших напрямках управління [7, с. 5]. Маю загострити увагу, у контексті даної роботи, на тому, що, в залежності від особливостей вирішуваної проблеми та способів її розв'язання із використанням відповідного державного механізму управління, існують складні механізми, які можуть включати у себе декілька незалежних механізмів.

Н. Нижник вказує на те, що механізм державного управління містить компоненти, такі як цілі управління; об'єкт управління; взаємозв'язки, на які здійснюється управлінський вплив; дії, що реалізуються з метою досягнення цілей; методи управлінського впливу; ресурси (фінансові та матеріальні); організаційний та соціальний потенціали [8, с. 184].

Проте доцільніше розглядати механізм державного управління як інструмент розв'язання суперечностей процесу чи явища або алгоритм послідовних дій для досягнення визначеної мети, який засновано на цільовій орієнтації, принципах та функціональній діяльності за допомогою певних методів управління.

У контексті цього дослідження заслуговує на увагу визначення поняття “корупція”.

Термін “корупція” (від латин. *corruptio*) має значення “розбещення” або “псування”, що можна розглядати як розбещення представників органів публічної влади. У більшості енциклопедичних джерел та словників при розкритті змісту поняття “корупція” використовується термін “корозія”, також латинського походження, який розуміється як “руйнування” та “роз'їдання”.

На наш погляд, досить гнучким є визначення С. Рогульського, який корупцію характеризує як незаконне здійснення майнових та немайнових послуг, а також надання певних переваг та благ будь-кому, наприклад особами, які мають певні повноваження та виконують державні функції, використовуючи власний правовий статус та можливості. Крім того, корупція розкривається

як підкуп вищезазначених осіб за допомогою незаконного надання їм певних послуг, переваг та благ з метою отримання відповідних привілеїв [9, с. 18].

Частково погоджуючися з С. Рогульським [9], пропоную розглядати корупцію не тільки з правової точки зору (не ігноруючи інших аспектів корупції), але й як економічне, аморальне та соціальне явище, що завдає шкоди нормальному функціонуванню будь-яких відносин у суспільстві та державі.

Деякі автори розглядають корупцію як протизаконні дії посадових осіб, спрямовані на власне збагачення, або ж як стійкий зв'язок представників органів публічної влади зі злочинним середовищем, що сприяє здійсненню протизаконних діянь за рахунок використання владних повноважень, наданих державою. Прихильником такого підходу є О. Терещук.

Необхідно зазначити, що цей автор робить акцент на другому визначенні, адже в такому контексті простежується тенденція криміналізації в системі органів публічної влади. Доповню думку О. Терещука тим, що в результаті здійснення корупційних правопорушень відчувається негативний вплив на функціонування системи публічного адміністрування держави.

Зауважимо, що вперше в Україні питаннями комплексного дослідження корупційних проявів у системі публічного адміністрування займався В. Соловійов. У його монографії [10, с. 43] розкрито поняття “корупція” як дії посадової особи, які приносять незаконний дохід шляхом підміни інтересів громадськості вузьким груповим інтересом, або ж діяльність, яку спрямовано на схилення посадової особи (як представників органів публічної влади, так і представників приватного та недержавного секторів) до протизаконно-го використання власних повноважень та можливостей.

Результати наукових досліджень науковця наразі набувають великої ваги, і ми повністю погоджуємося з цим автором. Можна також зазначити, що корупційні злочини особливо негативно впливають на темпи зростання економіки держави, що, у свою чергу, призводить до таких наслідків: руйнування економічної системи держави, знищення ринкових механізмів, розвиток недобросовісної конкуренції, значне зниження рівня конкурентоспроможності держави, монополізація, криміналізація та розвиток тіньової економіки, порушення відносин власності, що, звичайно, у майбутньому, призведе до повного економічного занепаду.

Ю. Нісневич у власному науковому доробку зазначає, що корупцію необхідно розглядати як протизаконне використання управлінських ресурсів посадовою особою для отримання особистої (або ж групової) вигоди у формі матеріальних та нематеріальних благ, а не для виконання своїх безпосередніх функцій.

Не можна до кінця погодитися з автором, адже таке поняття корупції занадто вузьке, для того щоб відобразити в собі всю сутність цієї категорії в системі публічного адміністрування держави. Тому пропонуємо розширити визначення терміна, додавши, що зміст корупційних проявів розкривається в порушеннях як неформалізованих норм поведінки, моралі та етики, так і формальних нормативно-юридичних настанов.

Достатньо глибоко вивчав сутність корупції В. Трепак, який розглядав її як системне соціальне явище, що зводиться до незаконного використання особами з управлінськими або владними, повноваженнями свого становища, авторитету чи статусу у власних інтересах або в інтересах групи, наслідком чого стає моральне розкладання, деградація соціального управління та влади [11, с. 21].

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Отже, корупція – показник того, що в системі публічного адміністрування держави існують значні прогалини, до того ж на сьогодні це негативне явище в суспільстві сприймається як норма. Процес постійного занепаду та підміни моральних устоїв суспільних відносин супроводжують корумпованість органів публічної влади та панування подвійної моралі. За таких умов корупція вважається однією з ключових причин деструктивності влади, що може призвести до трагічних наслідків у функціонуванні політичної системи держави та життя людей [12].

Також корупція є багатогранним явищем (політичним, економічним, соціальним, правовим, морально-психологічним). Тобто можна говорити про те, що зміст корупції розкривається в таких характеристиках:

- має соціальну зумовленість;
- має історичні витоки та світові масштаби;
- здійснює визначальний вплив на всі процеси в суспільстві;
- має властивість постійно видозмінюватись та пристосовуватись до соціальних реалій [13, с. 42; 14].

Список використаних джерел*

1. Боковикова Ю. В. Механізм протидії корупції. Теорія та практика держ. упр. : зб. наук. пр. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ "Магістр", 2017. Вип. 1 (56). С. 92–99.
2. Гаман П. І. Антикорупційна державна політика: проблеми та перспективи розвитку. Державне управління: удосконалення та розвиток : електрон. наук. фах. вид. / Дніпровський держ. аграр. ун-т. Дніпропетровськ : ДКС-центр, 2018. № 10. URL: www.dy.nayka.com.ua/pdf/10_2018/3.pdf.
3. Іванов О. В. Адміністративно-правовий статус Національного агентства з питань запобігання корупції : дис. ... канд. юрид. наук / НДІ публічного права. Київ, 2019. 304 с.
4. Омелеченко М. Е. Механізм державного управління дошкільною освітою: теор. аспекти. Теорія та практика держ. упр. : зб. наук. пр. Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ "Магістр", 2020. Вип. 2 (69). С. 151–158.
5. Лашук О. С. Механізми державного управління розвитком регіону в контексті децентралізації владних повноважень : дис. ... канд. держ. упр. / Чернігів. нац. технол. ун-т. Чернігів, 2019. С. 183.
6. Артем'єв О. С. Узагальнення класифікації та теоретичних підходів до визначення поняття "механізм державного управління". Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування : електрон. наук. фах. вид. Херсон : ХНТІ, 2019. № 1. с. 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2019_1_3.
7. Федорчак О. Класифікація механізмів державного управління. Демократичне врядування : наук. вісн. : електрон. наук. фах. вид. Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2008. Вип. 1. URL : http://lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnik/fail/O_Fedorchak.pdf
8. Порока С. Г. Концептуальні засади щодо визначення механізмів публічного управління у сфері національної безпеки України. Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія : Державне управління. 2019. Вип. 1. С. 182–189. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNUCZUDU_2019_1_30.
9. Задорожний С. А. Механізми запобігання та протидії корупції в органах місцевої влади : дис. ... канд. держ. упр. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ, 2016. 251 с.
10. Нонік В. В. Механізми формування та реалізації антикорупційної політики в Україні : дис. ... д-ра держ. упр. / Чорномор. нац. ун-т ім. Петра Могили. Миколаїв, 2019. 402 с.
11. Пархоменко-Кучевіл О. І. Формування та розвиток сучасних антикорупційних органів державної влади як основа запобігання та подолання корупції: теор.-методол. Аналіз : монографія. Київ : ВД "Персонал", 2019. 308 с.
12. Мошнін А. А., Задорожний С. А. Дискурсний аналіз феномену корупції в Україні. Вісник Нац. ун-ту цивіл. захисту України. Серія : Державне управління : зб. наук. пр. Харків : Вид-во НУЦЗУ, 2019. Вип. 2 (11). С. 44–51. URL: http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/9791/1/Zbirnik%20NUCZU_2019_2%20%2811%29_44-58.pdf.

13. Новак А. М. Теоретико-методологічні засади формування та реалізації національної антикорупційної політики : дис. ...канд. держ. упр. / ДРІДУ НАДУ. Дніпропетровськ, 2019. 563 с.
14. Romanenko E., Zhukova I. V. Peculiarities of cooperation of the European Union in the framework of partnership civil society development programs. *Public management*. 2020. № 2 (22). March 2020. pp. 191–201.

* Список побудовано в порядку посилань.

References

1. Bokovykova, Yu.V. (2017). Mekhanizm protydii koruptsii [Anti-corruption mechanism]. *Teoriia ta praktyka derzh. upr, issue 1(56)*, 92–99. Kharkiv: Vyd-vo KharRI NADU “Mahistr” [in Ukrainian].
2. Haman, P.I. (2018). Antykoruptsiina derzhavna polityka: problemy ta perspektyvy rozvytku [Anti-corruption state policy: problems and prospects of development]. *Derzhavne upravlinnia : udoskonalennia ta rozvytok, No. 10*. URL: www.dy.nayka.com.ua/pdf/10_2018/3.pdf [in Ukrainian].
3. Ivanov, O.V. (2019). Administratyvno-pravovyi status Natsionalnogo ahentstva z pytan zapobihannia koruptsii [Administrative and legal status of the National Agency for the Prevention of Corruption]. Candidate’s thesis. Kyiv. [in Ukrainian].
4. Omelchenko, M.E. (2020). Mekhanizm derzhavnoho upravlinnia doshkilnoi osvitoiu: teoretychni aspekty [The mechanism of public administration of preschool education: theoretical aspects]. *Teoriia ta praktyka derzh. upr., 2 (69)*, 151–158. Kharkiv: Vyd-vo KharRI NADU “Mahistr” [in Ukrainian].
5. Lashuk, O.S. (2019). Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia rozvytkom rehionu v konteksti detsentralizatsii vladnykh povnovazhen [Mechanisms of state management of regional development in the context of decentralization of power]. Candidate’s thesis. Chernihiv [in Ukrainian].
6. Artemiev, O.S. (2019). Uzahalnennia klasyfikatsii ta teoretychnykh pidkhdov do vyznachennia poniattia “mekhanizm derzhavnoho upravlinnia” [Generalization of classification and theoretical approaches to the definition of “mechanism of public administration”]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia i mistsevoho samovriaduvannia, 1, 4*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2019_1_3 [in Ukrainian].
7. Fedorchak, O. (2008). Klasyfikatsiia mekhanizmiv derzhavnoho upravlinnia [Classification of public administration mechanisms]. *Demokratychnе vriaduvannia. Naukovyi visnyk, 1*. URL: http://vivacademy.com/vidavnytstvo_1/visnik/fail/O_Fedorchak.pdf [in Ukrainian].
8. Poroka, S.H. (2019). Kontseptualni zasady shchodo vyznachennia mekhanizmiv publicnoho upravlinnia u sferi natsionalnoi bezpeky Ukrainy [Conceptual principles for determining the mechanisms of public administration in the field of national security of Ukraine]. *Visnyk Natsionalnogo universytetu tsvyilnogo zakhystu Ukrainy, 1, 182–189*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VNUCZUDU_2019_1_30 [in Ukrainian].
9. Zadorozhnyi, S.A. (2016). Mekhanizmy zapobihannia ta protydii koruptsii v orhanakh mistsevoi vlady [Mechanisms for preventing and combating corruption in local authorities]. Candidate’s thesis. Kyiv [in Ukrainian].
10. Nonik, V.V. (2019). Mekhanizmy formuvannia ta realizatsii antykoruptsiinoi polityky v Ukraini [Mechanisms of formation and implementation of anti-corruption policy in Ukraine]. Candidate’s thesis. Mykolayiv [in Ukrainian].
11. Parkhomenko-Kutsevil, O.I. (2019). Formuvannia ta rozvytok suchasnykh antykoruptsiinykh orhaniv derzhavnoi vlady yak osnova zapobihannia ta podolannia koruptsii: teoretyko-metodolohichniy analiz [Formation and development of modern anti-corruption public authorities as a basis for preventing and overcoming corruption: a theoretical and methodological analysis]. Kyiv: VD “Personal” [in Ukrainian].
12. Moshnin, A.A., Zadorozhnyi, S.A. (2019). Dyskursnyi analiz fenomenu koruptsii v Ukraini. *Visnyk Nats. un-tu tsvyil. zakhystu Ukrainy. Seriya: Derzhavne upravlinnia, issue 2 (11)*, 44–51. Kharkiv: Vyd-vo NUTsZU. URL: http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/9791/1/Zbirknik%20NUCZU_2019_2%20%2811%29_-44-58.pdf [in Ukrainian].
13. Novak, A.M. (2019). Teoretyko-metodolohichni zasady formuvannia ta realizatsii natsionalnoi antykoruptsiinoi polityky [Theoretical and methodological principles of formation and implementation of national anti-corruption policy]. Candidate’s thesis. Dnipropetrovsk [in Ukrainian].
14. Romanenko, E. and Zhukova, I.V. (2020). Peculiarities of cooperation of the European Union in the framework of partnership civil society development programs. *Public management, 2 (22)*, 191–201 [in Ukrainian].

Chorny V. I.,
Postgraduate Student, Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv
ORCID 0000-0002-0407-5515

THE CONTENT OF CORRUPTION IN PUBLIC AUTHORITIES: THEORETICAL ASPECT

It is proved that corruption undermines the confidence of the population in power, violates the basic principles of law, justice and equality before the law, fair competition, responsibility for crimes, causes the growth of the shadow economy and the state's position in the world community. It is noted that a thorough study of problematic issues of corruption in public authorities is impossible without a theoretical definition of the basics of public administration, in general, and the specifics of the functioning of mechanisms of public administration, in particular. Such theoretical aspects include the study of the basic principles of public administration process, including the conceptual and categorical apparatus. That is, it is necessary to define the basic concepts of public administration, their relationship and structure. It is noted that the definition of the mechanism has been defined in many branches of science through a multifaceted understanding of its essence. For the structural-functional approach to the definition of the category "mechanism", the characteristic feature is the dynamic movement of a certain object in real time. According to the second approach, this concept is defined as a set of components that form the basis for the organization of certain processes and phenomena.

It is substantiated that one of the first scientists to propose a generalized classification system, according to which "mechanisms of public administration" are distributed by the subject of government (such mechanisms used by representatives of legislative and judicial bodies of public authority, local authorities and executive authorities) and functional purpose (political, organizational, motivational, economic and legal) was O. Fedorchak.

Emphasis is placed on the fact that corruption crimes have a particularly negative impact on the growth of the state economy, which, in turn, leads to the following consequences: destruction of the state economic system, destruction of market mechanisms, development of unfair competition, significant reduction of state competitiveness, monopolization, criminalization and the development of the "shadow" economy, the disruption of property relations, which, of course, in the future, will lead to complete economic decline.

Keywords: mechanisms of public administration, corruption crimes, destruction of the economic system of the state, destruction of market mechanisms, development of unfair competition.

Надійшла до редколегії 02.09.2020 р.